

Den nya extremhögern: "Fascism för sköna snubbar"

SvD svd.se/den-nya-extremhogern-fascism-for-skona-snubbar

Sam Sundberg ... Följ
skribent

Anton Stigermark huggar nervöst med händerna i luften framför sig medan han talar. 25 år. Prydligt klädd. Ovan i rampljuset men smickrad av uppmärksamheten. Det är en afton i slutet av oktober när han håller föredrag för en fåhövdad skara som klirrar försiktigt med kaffeporslinet och vill rensa Sverige från mörkhyade.

Mannen som presenterade honom har satt sig i publiken: Christoffer Dulny, den före detta SD-politikern som nu är ordförande för Nordisk alternativhöger. Rörelsen kommer från USA, och på den politiska kartan placeras den in tätt intill de öppna nazisterna.

Under rubriken "Vad är alt-right?", på deras egen webbplats, slår alt-right-gruppen fast att rörelsen är för värdekonservatism, rasism ("rasmedvetenhet"), vit nationalism samt naturgivna normer för familj och samhälle. De tar kraftigt avstånd från vänsterliberalism, feminism, hbtq och "allehanda degenerativa kulturyttringar". Huvudfienden är "kulturmarxismen". För ytterligare fördjupning länkar de bland annat till nazistiska sajten Daily Stormer.

| För ytterligare fördjupning länkar de bland annat till nazistiska sajten Daily Stormer.

Anton Stigermarks föredrag finns att beskåda på nordiska alt-rights webbplats. Det går under rubriken "Memetisk krigföring och kulturell förändring", ett ämne han berör även i sin mastersuppsats i statsvetenskap vid Uppsala universitet.

Begreppet **memer** kommer från Richard Dawkins, och betecknar idéer som får fäste, delas vidare och vinner territorium på liknande sätt som gener. I nätjargong handlar det ofta om gif-bilder eller uttryck som snabbt sprider sig över nätet, oavsett om de är laddade med tyngre tankegods eller bara barnslig humor. #Metoo är en mem, liksom långsam-klapp och alt-rights älskade groda Pepe/Kek.

Men memers finns också utanför sociala medier. I alt-right-podden "Vita pillret", som blandar höhö-iga anekdoter och nyfascistiska teorier, beskriver programledarna hur etablerade politiker och medier sprider memers. Reportern Niklas Orrenius sägs till exempel ha anställts av Dagens Nyheter särskilt för att sprida memers om tolerans, mångkultur och empati med flyktingar.

För extremhögern är memerna vapen. Frånstötande budskap om att vissa människor är lägre stående, att raser inte ska blandas och att homosexualitet är perversion förpackas i omslagspapper som tilltalar Youtube-generationen. Gammal välbekant propaganda får ny digital skrud.

| Gammal välbekant propaganda får ny digital skrud.

"Memerna är en del av dagens stora krig – ett krig som i dagsläget bäst kan beskrivas som ett krig över narrativet, vems idé som ska råda", skriver Christoffer Dulny på alt-right-sajten.

Vi svenskar, menar alt-right-sympatisörerna, är fångna i ett falskt narrativ. I deras ögon innebär den tidigare generösa flyktingpolitiken att vi har lurats att ge upp vårt land och passivt se det gå under. Anton Stigermark förklarar vad memoffensiven ska förändra:

– Många svenskar agerar på ett sätt som rent objektivt går emot deras intressen. Och de anser själva att det är det de vill göra. Vilket är det som är så märkligt med allt som händer i det här landet, att väldigt många människor vill att mångkulturen ska hända. Vill att det som händer ska fortsätta. Trots att det enligt alla

definitioner borde vara dåligt för dem.

Även om Anton Stigermark inte kan begripa hur någon frivilligt kan vilja hjälpa utlänningar på flykt undan krig så räknas han till den intellektuella delen av alt-right-rörelsen. Han har tillägnat sig både statsvetenskapens språkbruk och alt-right-rörelsens nät slang; han talar med akademiker på akademikers vis och med kryptonazister i Kek-giflar. Memer, förklarar han för den andäktigt lyssnande publiken, är självuppfyllande profetior.

Memer, förklarar han för den andäktigt lyssnande publiken, är självuppfyllande profetior.

– Det du gör när du skapar memer, det är att du inplanterar de här självuppfyllande profetiorna i människors medvetanden och får dem att börja tänka annorlunda. Och när de väl har börjat tänka annorlunda, då blir allting väldigt annorlunda.

Det röda pillret är en liknelse från filmen "Matrix", som handlar om att se den "sanna" verkligheten.
Foto: Dmitrii Melnikov / IBL

I alt-right-kretsar talar man ofta om det röda pillret. Liknelsen kommer från filmen "The matrix", där huvudpersonen får välja mellan det blå pillret, som låter honom förbli i det falska narrativ som är hans trygga värld, och det röda.

Väljer han det röda pillret så rämner det falska narrativet, och hela hans världsbild. Att ta det röda pillret är att upplysas, få syn på den sanna verkligheten. För alt-right innebär det att bland annat inse att raser inte ska blandas, att kvinnor och män är skilda väsen, att förespråkare av generös migrationspolitik är folkförrädare, och så vidare.

Den trånga lokalen med skramlande till fikakassa. Det dubiösa tankegodset som av en liten skara uppfattas som förborgad kunskap om människans natur och världens hemligheter... Efter en stund inser jag vad det mest av allt påminner om.

Efter en stund inser jag vad det mest av allt påminner om. Ockultism.

För många år sedan researchade jag magiska sällskap och gick på sammankomster i små lägenheter med smutsiga gardiner där autodidakta läromästare höll föredrag om hur pyramiderna i själva verket byggdes, den sexuella magins hemligheter, eller hur kristaller och pentagram kan förändra världen. Ett liknande magiskt tänkande går igen i alt-right-rörelsens metafysiska djupdykningar i människans väsen, i föreställningen om en dold verklighet som de flesta av oss inte kan se, och i tron på att magiska symboler (memer) kan förmedla ockult insikt.

Ett uppmärksammat exempel på alt-rights arbetssätt är filmen om Finspång, som ligger på deras sajt. Christoffer Dulny har helt sonika tagit en reklamfilm om Finspång och bytt ut ljudet mot ett eget manus. I den nya versionen beskrivs Finspång av en inställsam stämma som en renrasig utopi där folkförrädare gasas ihjäl eller massdränks i sjön. Det är grovt. Motbjudande. I någon grad är det avsett som humor, men framförallt är det ett försök att avdramatisera nazistiskt tankegods. Göra det till något man kan skoja om, kanske till och med kittlas av. Det finns fog för frågan om alt-right är kryptonazism rakt av.

I någon grad är det avsett som humor, men framförallt är det ett försök att avdramatisera nazistiskt tankegods.

Sätter man läppstift på en gris så är det trots allt fortfarande en gris. Inleder man en antisemitisk konspirationsteori med "Jag har inget emot judar" så är det fortfarande en antisemitisk konspirationsteori. I förra avsnittet av podcasten "Vita pillret" hävdar programledarna att #Metoo är en judisk kampanj för att avleda uppmärksamheten från juden Harvey Weinsteins övergrepp.

Många alt-right-sympatisörer kallar sig identitärer, efter en politisk inriktning som uppstod i Frankrike strax före millennieskiftet. Till skillnad från öppna nazister talar identitärer om etnopluralism, att olika folk ska odla sin särart i "sina respektive hemländer". Främmande element ska följaktligen köras ut från det egna landet. Det är därifrån den återkommande konferensen Identitär idé, som skulle ha ägt rum på lördag i Stockholm, har fått sitt namn.

Nu har den ställts in, efter att rörelsens amerikanska allierade, Richard Spencer, har lämnat återbud.

Efter att ha studerat alt-rights sajter, podcasts och skrifter är det svårt att invända mot beteckningen kryptonazism. Men för att sätta fingret på rörelsens slemma glimten-i-ögat-rasism och odogmatiska extremhögerideologi är det kanske mer träffande att beskriva den som fascism för sköna snubbar.

Själva är de inte särskilt intresserade av att ordna in sig i en historisk-ideologisk kontext. Finliret kan redas ut senare. Memkriget går i första ledet ut på att plantera högerextrema idéer. Få dem att växa. Besegra "kulturmarxisternas" narrativ.

– Det handlar om att bryta ner de strukturer som finns inom vänstern, de strukturer som har hållit tillbaka oss. Och på sikt kanske plana ut och skapa nåt mer balanserat och rimligt, förklarar Anton Stigermark i sitt föredrag.

När Christoffer Dulny intervjuas av Ekot i Sveriges Radio vägrar han svara på vad i filmen om Finspång som han verkligen ställer sig bakom. Etnisk rensning? Koncentrationsläger? Massmord? "Det är underhållning", upprepar han gång på gång, för att till slut medge:

– Det finns förstås en baktanke med allt vi gör. Exakt vad den är behöver jag inte precisera.

SvD har sökt Christoffer Dulny och Daniel Friberg, som inte vill ställa upp på intervju.

